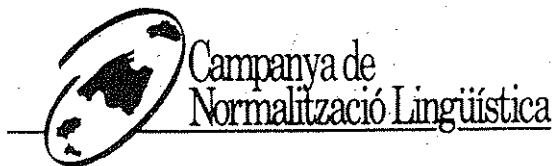


LÍNIA DIRECTA

amb la Campanya de Normalització Lingüística

VII



Palma
1995

Línea Directa

© Aina Moll, A.I. Alomar i Cèlia Riba, segons l'autoria dels textos.

Producció: Campanya de Normalització Lingüística de les Illes Balears

Fotocomposició: Jorvich, s.l.

Impressió: Jorvich, s.l.

Dipòsit Legal: PM-1.364/1991

I.S.B.N. 84-604-8810-1

IX Torna a tocar parlar d'ensenyament

Si deixam de banda els Mundials de Futbol, aquests dies a les nostres Illes hi ha dos temes que dominen les converses i són motiu de preocupació dels ciutadans: la calor i els greus problemes que provoca -especialment, incendis i escassetesa d'aigua-, i l'Ensenyament, amb tota la seva problemàtica.

Deixaré també de banda el primer d'aquests dos temes, no sense dir-vos de passada que l'incendi de la Trapa va ser un dur advertiment que ens ha de fer extremar les precaucions per evitar les situacions dantesques que es viuen aquests dies a Catalunya, al País Valencià i a Múrcia, Aragó i Andalusia; i que si no volem que les illes es quedin irremeiablement eixutes, hem d'estalviar l'aigua escrupolosament.

Del tema de l'Ensenyament, prescindiré de molts d'aspectes que formen part de les vivències de totes les famílies en aquesta època de l'any i que, com a ensenyant i com a ciutadana amb molts de parents en edat escolar o universitària, m'agradaria molt tractar (per exemple, què hem d'entendre com a fracàs i com a èxit escolars, i com reaccionar positivament davant l'un i l'altre; com són i com haurien de ser els exàmens de Selectivitat; el paper dels pares i dels mestres en l'orientació acadèmica i professional dels joves, etc.), i em centraré en els que tenen relació directa amb la normalització lingüística, que són els que han mobilitzat darrerament els nostres comunicants.

Les queixes que ens han arribat -sempre hi ha més queixes que alabances- es poden posar totes dins un mateix "sac": el de la insatisfacció davant les dificultats o la impossibilitat de veure satisfeta la tria lingüística personal quant a la llengua vehicle d'ensenyament. Una tria que es refereix en molts de casos a l'opció personal directa -la llengua en què la persona que es queixa vol rebre l'ensenyament, o que el rebin els seus fills i filles-, i en molts d'altres a una opció que podríem anomenar "patriòtica" si el terme no resultàs massa "sonor": la que una persona fa per al conjunt de la població escolar, des del punt de vista de les necessitats de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears per al recobriment total de la seva identitat.

Quant a les primeres, em consta que l'organització del curs és molt complicada (i estic segura que encara ho és més del que jo "sé"), i que hi ha la voluntat ferma de la Direcció Provincial del MEC de resoldre tots els problemes, i del Govern Balear de vetllar pel foment de l'ensenyament del català i en català, en col·laboració amb el MEC i a l'espera del traspàs de competències. És ver, tal com em deien un director d'institut i un parell de pares, que si quan es fa la distribució dels alumnes es donàs prioritat absoluta a la tria de llengua, no passaria que uns al·lots es quedassin sense plaça de català perquè a l'institut que els pertoca pel seu domicili no n'hi ha, i un altre institut que té places buides de català i excés de demanda en castellà no els pugui admetre perquè els infants de la seva demarcació tenen prioritat. Però sens dubte hi hauria altres problemes, tal vegada més grans, derivats d'altres aspectes que ara tenen tracte prioritari.

Sigui com sigui, val la pena atorgar un vot de confiança a les institucions i esperar que resolguin els problemes abans del setembre. Totes dues estan d'acord amb aquests punts que els he exposat com a coordinadora de la Campanya de NL:

1. (Repetesc el que ja vaig dir l'any passat per aquest temps: Vegeu la LD del 10 de maig, recollida al fulletó V de *Línia Directa*, pàg. 62). **La zonificació no ha de privar cap infant de rebre l'ensenyament en català.** Si en una escola no s'hi imparteix, els infants de la demarcació han de tenir dret preferent a una escola "mallorquina" en les mateixes condicions que els de la demarcació d'aquesta (i per tant, han de passar davant els qui volen ensenyament en castellà, per ser acceptats en els grups de català).
2. **No es pot acceptar que uns infants que han sol·licitat ensenyament en castellà siguin escolaritzats en un grup de català** per respectar la "ratio" (el nombre màxim d'alumnes establert per a cada grup). Això els perjudica evidentment a ells, i també perjudica tot el grup, ja que els alumnes que poden seguir bé en català són frenats per la insuficiència de coneixements que en tenen aquests "nouvinguts per força".
3. **Totes les sol·licituds que han presentat els Centres per fer ensenyament en català han estat informades favorablement pel Govern i el MEC.** Per tant, poden programar les tasques del curs que ve tal com les havien previstes, encara que a hores d'ara no hagin rebut resposta oficial del Ministeri.

Aquest tercer punt tranquil·litzarà sens dubte els pares que han demanat ensenyament en català en escoles que han sol·licitat permís per primera vega-

da. N'han vingut uns quants, sobretot per a grups d'Ensenyança Infantil i Primària, i la seva preocupació és infundada.

És més difícil el cas dels qui volen ensenyament en català per als seus fills i troben "barra de cap" en el col·legi. Sembla que això passa sobretot en centres privats, i hi ha qualche cas que lamentam molt, i que esperam veure aclarit o rectificat. Em consta, però, que dins l'Ensenyança Privada o Concertada, a més de qualche Centre modèlic en aquest aspecte, hi ha voluntat d'implantació ràpida d'ensenyament en la nostra llengua per part de molts d'altres, i professorat que s'hi prepara.

Sigui com sigui, els problemes de la normalització lingüística de l'Ensenyament no es resoldran fins que sigui un fet general el Projecte Lingüístic, com a part o base de tot Projecte de Centre -cosa que, com sabeu, ja s'ha acordat i s'ha de plasmar en les disposicions corresponents. Esperem que sigui aviat. - A.M. (11-7-94)